

בדם ליבו / דודו ברק

השיר הזה נכתב בדם ליבו,
השיר הזה הושר בדם ליבו,
השיר הזה נצרב בדם ליבו,
השיר הזה נחתם בדם ליבו –
השיר לא נדם.

והאיש בילדותו חפר גומה
ובנעוריו נטע שתיל באדמה
בבחרותו יצא לקרב, למלחמה
ובבגרותו הוביל את עדר האומה.

והאיש ביקש שלום, ביקש שלוה
את עיני תכלתו נשא לרוח הטובה
ובפיו שיר השלום, שיר התקווה
שדבר אל לבבו בדם ואהבה.

השיר הזה נכתב בדם ליבו,
השיר הזה הושר בדם ליבו,
השיר הזה נצרב בדם ליבו,
השיר הזה נחתם בדם ליבו –
השיר לא נדם.

עלון מס' 1503 – 3/11/17

פתיח

הפעם אחרוג ממנהגי המכופתר ואתוודה על שיר נפלא שחיפשתי שנים רבות ולא מצאתיו. למרות שזכרתי את מנגינתו על בוריה וגם חלק ממילותיו. את היצירה, ששמה 'שיר חיילי חיבר משה טבנקין, חבר עין חרוד, והלחין שכננו משער הגולן חיים ברקני, שניהם מנוחתם עדן. אילו ידעתי פרטים אלה סביר שרשימה זו לא היתה נכתבת. השיר, כך מסתבר, חובר בשנת 1971 לכבוד יובל החמישים לעין חרוד מאוחד, והוקלט בידי 'צמד דרום' שכלל את ציון צדוק (שהגר לאחר מכן לארה"ב) ודני גולן (שחזר בתשובה) אל הצמד הצטרפה באופן חד-פעמי הזמרת הנפלאה צילה דגן ז"ל שגוון קולה ניכר בו היטב. לביצוע הצטרף המעבד והסקסופוניסט אלבר פיאמנטה שהפך אותו ליצירת מופת של ממש, שזכתה למרבה הצער לביצוע יחידי.

נחשפתי לשיר בשנת 72 בראשית שרותי הצבאי, אז הושמע תדירות ברדיו, ומילותיו המולחנות עשו חריץ כה עמוק בתודעתי, עד ששנים רבות המשכתי לפזמו מבלי דעת שאיש מלבדי לא מכיר אותו. לאחר שנים אחדות השיר 'נעלם', התאדה, ופשוט לא הושמע. לא מכבר הקשתי את מילות השיר ב'גוגלי' ולהפתעתי מצאתיו באתר זניח של 'הספריה הלאומית'. התבשמתי מאותו ביצוע נדיר שזכרתי מן ה עבר, ושמעתי פעם אחר פעם. למחרת התקשרתי לגדעון ברקני משער הגולן, בנו של המלחין, שזכר את השיר אך במעומעם, והצעתי לו כסולן להקת 'האירוסים' של בית אלפא ד'היום, לעשות לו גירסה מחודשת בביצוע הלהקה, שתביא אותו טרי ורענן לתודעת הציבור הרחב. גדעון הבטיח לנסות.

שדרת ברושי-ילדות המצילה.
מבין הקוצים מציץ בי קיפוד,
מרעיד לי זנבו נחליאלי,
לא צחוק בעיניי, לא צחוק, לא דמעות
רק טוב לי, רק טוב ומלא לי..
לבד אצעד
בדרך עין-חרוד
ולא אשאל ולא אומר מילה.

הביתה בשובי
במעלה הכביש
גלבוע בי צופה וחיוכו ירוק,
בחום ובצהוב
מביט בי שדה-חריש
רוח כליטוף בינות לקני הסוף
שריקת רעות תשרוק..

לבד בדרך עין-חרוד,
הנה זו חופשתי הרגילה.
לבד אצעד
בדרך עין-חרוד

שבת נפלאה
אבנרון

משולחן מזכיר הקיבוץ

אל תחנת הרכבת, הצבת עמדת רב קו חדשה במתחם מול כנרת.

אירועים

דודו פרץ, מנכ"ל המועצה הציג את רשימת האירועים העומדים בפתח: "פסטיבל עין גב", "כנרת של אור", "אופניים סובב כנרת", "פסטיבל הבננה". לדבריו, השנה תקציב הפסטיבלים צפוי לגדול עקב חגיגות ה-70 למדינת ישראל ונעשה מאמץ רב לגייס תקציבים חיצוניים לפסטיבלים.

גן השעשועים

גן השעשועים החדש, שליד הבריכה. אושר על ידי מכון התקנים. והמון ילדים והורים מגיעים אליו מידי אחה"צ להשתעשע, לשחק, להיפגש. בגלל מגבלות תקציב, הגן קצת קטן, קצת צפוף ויחד עם זה רמה גבוהה של גימור ומתקנים. המצע למשל הוא גומי בעובי 4 ס"מ ועליו דשא סינטטי. נותרו שתי בעיות. האחת, למרות סידורי התאורה הטובים, עדיין אין חיבור לחשמל והמקום מחשיך מוקדם (החיבור באחריות המועצה האזורית). השנייה, פיתוח הגימור ממערב לגן. בעיה נוספת, בסופי שבוע הגן נהיה מקום מפגש לנערים רועשים עד השעות הקטנות של הלילה וזה מפריע את מנוחת השכנים. אנחנו תקווה שלעת סידור התאורה הם יצאו להם מקום רומנטי יותר. ובינתיים, נודה לשותפינו ההורים אם יוכלו לקרוא לילדיהם הביתה אחרי חצות. נתחדש!

בוריס מפתיע שוב

אחרי מספר שנים שהמגרסה במזכירות עמדה שם "כאבן שאין לה הופכין" בלי יכולת לגרוס, החלטתי להעביר אותה למיכל של המכשירים החשמליים ב"פינת המחזור". המגרסה צדה את עיניו של בוריס שכל דבר כזה מאתגר אותו והוא החליט לבדוק את מצבה. בעבודת נמלים הוא ניקה את כל הסתימות שלה שחלקן כבר ממש התאבן, משך, דחף, שחרר, שימן ו... המגרסה עובדת.

סוף בעמוד הבא

בצד ימין כתוב בסינית "הסינים מגיעים 中国人来到基布兹 לקיבוץ"

הנהלת הקיבוץ קיבלה בקשה מהחברה הסינית שבונה את מתקן החשמל בכוכב הירדן להלין אצלנו 40-50 סינים לשנתיים – 5 שנים. אנחנו חושבים עבורם על מתחם חברת הילדים / צבר + חדר האוכל שהוכן לצבר.

נמסר לנו מקיבוץ גשר

דינה הלר – אחראית השכרת דירות בגשר: בגשר גרים 50 סינים החל מינואר 2016. רובם גרים במגורי החיילים השאר מפוזרים בקיבוץ בשכונות שונות. מאד נחמדים. התנהגות למופת, האמת, לא מרגישים אותם. יש להם חוזה קשוח עם החברה מי שלא מתאים לנו – נשלח בחזרה לסיין.

עדי נצר מנהלת קהילה: הסינים הם אנשים חביבים, כמעט לא מרגישים אותם. אפשר להגיד אפילו חמודים. הם שרו שיר בחג המשק, הזמינו את חברי הקיבוץ למסיבת ראש השנה הסיני, בחג שבועות הייתה להם "עגלה". חוץ מחדרים הם שוכרים את המטבח, חדר אוכל ועוד כמה חדרי משרד כך שאנחנו מרוצים מהם מאד.

חדוה הדר: הסינים הם אנשים נחמדים מנומסים וחייכנים, לא שמעתי על שום בעיה איתם. היתרון שלהם כתושבים שאין להם כלבים.

הבקשה נדונה ב"הנהלת הקיבוץ" שהעבירה אותה ל"אספת חברי הקיבוץ" שהחליטה ברוב על קבלת הקבוצה של הסינים למגורים בקיבוץ. תנאי לביצוע ההחלטה הוא לדאוג למועדון אלטרנטיבי לנעורים.

תחבורה ציבורית

צחי בוחניק עוזר המנכ"ל ומנהל היחידה לתכנון אסטרטגי במועצה האזורית עמק הירדן מדווח על השינויים במערך התחבורה הציבורית בעמק כחלק ממהפכת התחבורה הציבורית בהובלת ראש המועצה. בין היתר תגבור קווים קיימים (23,25) וכניסה לישובים חדשים בעמק. תגבור כמות הנסיעות לרכבת וצירוף קו 151 מרמת הגולן

משולחן מזכיר הקיבוץ - סוף

מזל טוב
 למנחת פולק
 לאילנה פולק
 אנישואי הבת מורן עם איבי
 למורן פולק ואיבי גולן
 אנישואיכן
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
 להלל ויני ברקן
 להולדת הבת - מיכאלה
 אחות לאסית, נריה וסיר
 איפה ומיכה סוסן
 להולדת הנכדה
 מזל טוב למשפחה!

ובוריס הביא לנו אותה בחזרה למקומה
 למזכירות. אז לפני שאתם זורקים מכשיר
 אלקטרוני ורצים לקנות חדש. אתגרו את
 בוריס. סבירות גבוהה שהוא יחסוך מכם את
 קניית החדש.

זהירות מצלמות

בכל בו הקטן שלנו יש 16 מצלמות, גם בחדר
 האוכל יש מצלמות. לצערנו הצצה בצילומים
 מראה שיש מבוגרים וילדים שלוקחים
 מוצרים בלי לשלם. כשאנחנו רואים סרט
 כזה, אנחנו מדברים עם החבר או עם הורי
 הילד, מזהירים ואם יש צורך גם מענישים.
 אנחנו מציעים ללוקחים ללא תשלום להימנע
 מהפעילות הזאת. אם השיחות לא יועילו
 נצטרך לעלות ערכאה. תודה על שיתוף
 הפעולה.

שבת שלום,

יונתן אלטר – מזכיר קיבוץ

מנהל הקהילה מדווח

אישית, אני לקוח כבוד של בריכה, אומר גלעד שמרבה לשחות. בריכה היא סממן קיבוצי ששווה לשמור עליו, וישובים שאין להם נכס כזה משדרים בעיני תחושת מצוקמקות. יתרה מכך: הנסיון מלמד שבריכה שלא נפתחת שנה אחת, אלוהים לא יפתח אותה. ראה חפצי-בה, שסגרו את הבריכה והולכים להתרחץ בבית אלפא. בריכה של קהילה, מדגיש גלעד, היא מקום מפגש כמו מועדון, ובעלויות סבירות שווה וכדאי להחזיק אותה. אני מקווה שנביא תוכנית מאוזנת שהציבור ירצה ויוכל לקבל. במידה ומישהו מקהילת אשדות, אפילו בשלב מקדמי זה, ירצה להביע את דעתו בנושא הבריכה, הוא מוזמן להשמיע אותה כבר בשלב ההצעה.

רשם: אבנרון

מזל טוב!
לרבקה ואויסי מנחם
להולדת הנכד - אדן
בן לתאנא ויוני
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לצ'רייס ואברהם הובר
להולדת הנכד הבכור
מזל טוב למשפחה!

מגרש הכדורסל: אשדות פנתה לפני כשנה למועצה בבקשה לשפץ את מגרש הכדורסל וסביבתו. לאחרונה קיבלנו אישור ל-תב"ר של 172,000 ₪ (145 כספי מועצה והשאר השתתפות הישוב). פניתי ליו"ר הוועד המקומי לקבל השתתפותו ומקווה שיאשר. התוכנית היא להוציא את הבלטות הנושנות והשוקעות בחלקן (בעיה בטיחותית) ובמקומן להכשיר משטח מודרני. במידה ויוותר כסף, נטפל בדברים נוספים כמו מערכת מים לרווחת המשתמשים. כרגע נחוץ לנו תכנון+ כתב כמויות כדי לבקש הצעות מ-3 קבלנים ואז נצא לדרך. במקביל אנו מבקשים לעשות סדר בהפעלת המגרש, לדעת מי משתמש שעות פעילות וכו'. אחריות לניקיון המתקן תהיה בידי הוועד, ותעשה בפועל ע"י דובי שושני. אני מעריך שהפעילות תסתיים בחודשים הקרובים ונקבל מתקן משודרג להפליא.

בריכה: ביוזמת כמה אנשים אנו בוחנים את הפעלת הברכה באחריות הקהילה החל מ-2018. הוקם צוות עם הקיבוץ ואגודה קהילתית ואנו בוחנים את כל ההיבטים. הנושאים שעל הפרק הם השלמת פערים מול דרישות החוק כמו הפרדת מערכות הסינון בבריכת הפעוטות משאר חלקי הבריכה והקמת מבנה יעודי לשרותים ומקלחות על פי תקן. בעיה קריטית היא אובדן אדיר של מים שעלותם בשנה נאמדת ב-70-50 אש"ח בשנה וכוללת גם חומרים ששופכים לאדמה. זה נושא כאוב שחייבים לפתור. בדיקה שנעשתה העלתה כמה נקודות משם בורחים המים, חלקם פשוטים לביצוע, חלקם לא. לאחר שנתייעץ עם המתכנן נראה לאן הולכים. בנוסף לטיפול בבעיות התשתית וההשקעות המתחייבות נצטרך לבחון מאיפה מביאים את ההכנסות, האם מכלל הקהילה או באופן וולנטרי. נבחנת למשל אפשרות להפעלה משותפת עם 'בית איל'. מקווים שבתוך מספר שבועות נוכל לבוא עם תוכנית שניתן להגיש אותה לציבור, לקבל החלטות, ועם זה לרוץ קדימה.

סיכום מועצת חינוך 17.10.17

	נוכחים
<p>אשדוטף</p> <p>א. פורום מובילות המלווה על-ידי יועצת פדגוגית.</p> <p>ב. ספריית פיגימות – פרויקט של משרד החינוך, מיושם בפעוטונים (ילדי 2015).</p> <p>ג. צוותים – נעשתה קליטה של כוח אדם חדש, הקליטה עדיין דינמית בחלק מהבתים.</p> <p>ד. התמקצעות הצוותים – מוגדר כיעד של השנה על-ידי הכוונה ליציאה להשתלמויות מקצועיות.</p>	<p>נציגי ציבור: ענבר אלטר (א.א.), תיקי קינן (א.מ.), אלון גלבוע (א.מ.)</p> <p>מנהלי קהילות: רותי ביסקר, גלעד גורן</p> <p>מנהלי מע' החינוך: אמנון אביגדור, ורד כהן</p> <p>יו"ר: גדי נחום</p> <p>חסרים הילה ברקן</p>
<p>❖ תכנית תמריץ מענק - הוחלט לאפשר מענק תמריץ עקב הקושי לגייס כ"א. התמריץ מיועד עבור צעירים שהשתחררו מהצבא, המענק יינתן בסוף תקופת הדרכה (מנובמבר עד סוף אוגוסט) למתמידים בהדרכה.</p> <p>❖ תכנון מול ביצוע תקציבי ינואר עד סוף אוגוסט 2017 (כולל חופש גדול) בחינוך חברתי עמידה בתכנית התקציבית התקציב מאוזן.</p> <p>❖ ב"אשדוטף" עמידה בתכנית התקציבית התקציב מאוזן.</p> <p>❖ בחירות למועצת החינוך – הבחירות יתקיימו במהלך דצמבר 2017. מועצת החינוך עם ההרכב החדש תתכנס בינואר 2018. במהלך השבועות הקרובים ייצא קול קורא להצגת מועמדים למועצת החינוך. ייצוג הקול ההורי – בהמשך לדיון בנושא הבחירות הוחלט במועצת החינוך כי הרכב מועצת החינוך ישתנה בצורה הבאה:</p> <p>❖ שני נציגי הורים מכל ישוב (סך הכל ארבעה נציגי הורים).</p> <p>❖ נציג ציבור מכל ישוב, נציג ציבור מוגדר כנציג שאין לו ילדים המתחנכים המערכת החינוך (סך הכל שני נציגי ציבור).</p> <p>❖ יו"ר מועצת החינוך. כל הנציגים הללו חייבים להיות חברים באגודות הקהילתיות של שני הישובים.</p> <p>המשך בעמוד הבא</p>	<p>❖ אישור פרוטוקול 8.8.17 – אושר</p> <p>❖ דיווח פתיחת שנה במערכות החינוך - חינוך חברתי</p> <p>א. פתיחת שנה"ל ביום ו' (1.9.17), היה נכון לפתוח ביום שישי. נאמץ את העניין גם בפתיחת שנה"ל הבא, מערכת הח"ח תפתח ב 31.8 יום שישי).</p> <p>ב. ליווי פדגוגי – נערכים מפגשים של ליווי פדגוגי (תק"צ) אחת לחודש. המפגשים נערכים למדריכים לפי הבתים ולפי הצורך.</p> <p>ג. מכון כנרת למוגנות - נערכו שלושה מפגשים של הצוותים. מי שמלווה את הצוותים הם סטודנטים שנה רביעית העושים פרקטיקום של ניתוח התנהגותי יישומי בליווי פרופ' רולידר.</p> <p>ד. ראה כזה וחדש – שילוב תכני יהדות הומניסטית, ממשיכים את המפגשים אחת לשבועיים.</p> <p>ה. חופשת סוכות – בימי שישי בחופשת סוכות הייתה נוכחות גבוהה של הילדים בבתי הכוללים.</p> <p>ו. טיול נוע"ל – נערכו טיולים לשכבת ד' עד ו' + ז' וח'. דווח על טיולים מוצלחים.</p> <p>ישנו קושי באיזון מדריכים מדצי"ם (מדריכים צעירים שכבת י') לשכבות הצעירות של הנוע"ל.</p> <p>ז. תכנית ניצנים – מערכת החינוך החברתי השלימה את המחויבות כלפי המועצה. התכנית תחל לפעול בנובמבר.</p> <p>ח. חוג לכל ילד – במועצה מופעלים חוגים נוספים במסגרת "חוג לכל ילד" לילדי כתות ד' ה'. באשדות מופעל חוג "המדען הבשלי" אליו נרשמו 15 ילדים.</p> <p>י. רישום ילדים למערכת – ברוב הבתים הרישום לבתים על-פי הצפי.</p>

סיכום מועצת חינוך - סוף

לבכות לך / אביב גפן

אני הולך לבכות לך
תהיה חזק למעלה
געגועי
כמו דלתות שנפתחות בלילה.

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
ונפגש בסוף, אתה יודע
ויש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע.

כשעצובים הולכים לים
לכן הים מלוח
וזה עצוב
שלהחזיר ציוד אפשר
לא געגוע

לנצח אחי..

וכמו הגלים אנחנו מתנפצים
אל המזח, אל החיים.

- ❖ מנהלי הקהילות (כולל מנהל העל של מערכת החינוך)
- ❖ מנהלי מערכות החינוך חינוך חברתי ו'אשדוטף'.

שבת שלום,

גדי נחום, יו"ר מועצת החינוך

האמנה הבינלאומית לזכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות (סעיף 13)

המדינות השותפות לאמנה זו מכירות בזכותו של כל אדם לחינוך. הן מסכימות כי החינוך יכוון לפיתוח המלא של אישיות האדם ותחושת כבודה ויחזק את כיבוד זכויות האדם וחירויות היסוד. הן מסכימות גם שהחינוך צריך לאפשר לכל אדם להשתתף באופן יעיל בחברה חופשית, לקדם הבנה, סובלנות ורעות בין כל האומות וכל הקבוצות הגזעיות, האתניות והדתיות".

לוג צועדת אל עולם הפארמה

מעריך אפרים שנסיים את השנה עם מחזור מכירות דומה לאשתקד, כ-100 מיליון ש"ח. אגב, שיא המכירות ב'לוג' נרשם בשנת 2008 עם מחזור של 108 משי"ח שלא נשבר עד היום...

ברור שלאור ההתפתחויות המשמעותיות במהלך 2017 (משבר 'טבע', שחיקה בשער חליפין) לא נגיע לתוצאות העיסקיות שציפינו להן בתחילת השנה, אומר אפרים, אבל נצליח, ככל הנראה, להגיע להיקפי המכירות של 2016.

בנושא הצטיידות חומר גלם נערכה 'לוג' נכון לקראת משבר אפשרי, והצטיידה במלאי מספיק שאיפשר לה לנהל סיכונים ברמת המחיר ובכך להבטיח שתוכל לספק את המוצרים שלה בעלויות יצור יותר צפויות לשנת התקציב. זה קרה בעטיין של סופות הוריקן שהציפו שני מפעלים גדולים בארה"ב לייצור חומרי גלם, ואלמלא היינו דואגים מראש למלאי שיספיק לכמה חודשים, היינו עומדים היום מול שוקת שבורה, משום שאנחנו עובדים מול ספק ח"ג מאושר בלעדי של חלק גדול מבקבוקי הפארמה שלנו. מאחר וחומר הגלם שלנו מגיע מארה"ב דרך הים, התפיסה שלי אומרת שאחזקת מלאי חומרי גלם במחיר נמוך יחסית, תבטיח את עלויות היצור שלנו למספר חודשים קדימה, ובמקרה זה גם הבטיח את רציפות הייצור בעת משבר של הפסקת אספקות כתוצאה מהשבתת המפעל בארה"ב.

מדוע לא להכשיר ספק חו"ג אלטרנטיבי?

לרוב המוצרים שלנו אין כיום ספק ח"ג אלטרנטיבי מאחר והלקוחות אינם מוכנים לבצע יציבות לבקבוקים ממקור נוסף. אולם בגלל אסון הטבע שהשבית את שני מפעלי ח"ג בארה"ב, מה שעצר אספקות לנו וגם למתחרים שלנו, יש כיום נכונות אצל הלקוחות לאשר ספק נוסף ולבצע את תהליכי האישור והרישוי הנדרשים בעולם הפארמה. אנחנו בעיצומו של תהליך הכשרת ספק ח"ג חלופי לחומר הגלם הראשי בו אנו

המשך בעמוד הבא

"לכולם יש בראש את הדאגה להשלכות עלינו ממצבה של טבע", כך פותח אפרים אולמר מנכ"ל לוג את שיחתנו, רגע לפני שיוצא לחו"ל לתערוכה פארמה חשובה המתקיימת בגרמניה. ענקית התרופות 'טבע', מסביר אולמר, עברה, כפי שכולנו יודעים, טלטלה לא פשוטה. בראשית 2017 נפוצו ידיעות על מצבה הקשה של ספינת הדגל הישראלית ועל דחייה של מספר השקות של תרופות חדשות, מה שגרר ירידה בדרישות לאריזות, ובהן ירידה בהזמנות מחברת 'לוג', שאמורה הייתה לקבל נתח משמעותי בהרבה. המהלך השפיע באופן ישיר על תוצאות שני הרבעונים הראשונים של 'לוג', שהיו פחות טובים ממה שציפינו, קיווינו ותכננו. גם היום, כשהמצב ב'טבע' קצת נרגע, עדיין לא נשמעה צפירת ארגעה, ומן הסתם עוד יקח זמן עד שהחברה תשוב לאיתנה. צריך לזכור ש'טבע' היא חברת ענק במונחים עולמיים, מסביר אולמר, ולהזיז קונצרן כה גדול היא משימה מורכבת וכבדה על פני ציר הזמן. גם בזמנים קשים, מרגיע מנכ"ל 'לוג', אנחנו בקשרים טובים עם 'טבע', ומספקים לשלוחותיה השונות הרבה מאד בקבוקים. ברבעון השלישי של 2017 היתה התאוששות יפה שלנו, לא רק בגלל השיפור ב'טבע' אלא גם, ואולי בעיקר, בשל התחזקות השוק כולו.

אבל 'טבע' אינה הגורם הבלעדי לירידות מהיקפה המכירות שלנו. סיבה נוספת לירידה במחזורי המכירות של 'לוג' נעוצה בעובדה שרוב מכירותיה הן בדולרים או באירו, שני מטבעות שנפלו חזק בשנה האחרונה. אם בתחילת השנה הערכנו שער חליפין לדולר של 4 שקלים, הרי שבחלק מהשנה קיבלנו בתמורה פחות מ-3.5 שקלים, כנ"ל באירו, והפרשי המטבע בלבד, שחקו לנו את המחזור בכ-10 אחוזים. פרוש הדבר, לצורך המחשה בלבד, שאם אנו מוכרים סחורה ב-28 מיליון דולר אנו מקבלים תמורתה 100 מיליון ₪ בלבד במקום 112 מיליון ₪ (בשער ממוצע של 3.6 ₪ לדולר במקום 4.0 ₪ לדולר) כשמסכום זה יש לשלם משכורות בשקלים, הובלה בשקלים ועוד הרבה סעיפים אחרים. על אף הקשיים

לוג צועדת אל עולם הפארמה - המשך

חלופית לשדרוג האולמות הקיימים. זה יהיה אמנם הרבה פחות מרשים ממה שחשבנו תחילה, אומר אפרים, אבל היעד הוא לעשות זאת מספיק טוב, כדי שנוכל להביא לפה לקוחות פארמה בינלאומיים חדשים.

צריך להבין שהדרישות בפארמה הן בלתי פשרניות, ואתה נדרש לסביבה תשתיתית אחרת לגמרי מזו שקיימת ב'לוג', שנטועה במתחם שחלקו שימש בית-חרושת לייצור מיצים ('אשד') בשנות הארבעים. אין ספק שאחזקת מפעל פארמה בסטנדרטים בי"ל הוא אתגר לא פשוט, אבל אנחנו לא מרימים ידיים ונעשה מה שצריך במגבלות שישן. על אף המגבלות הקיימות, אומר מנכ"ל לוג, אני מאד מרוצה מיכולת האירגון לרסן את עצמו ולעשות את הבקורות הנדרשות כדי להתאים ולשנות החלטות על מנת שנוכל לסכם את 2017 כשנה רווחית. אולי לא כמו שהיינו רוצים, אבל עדיין רווחית. מטרה חשובה שהצבנו לעצמנו היא 'אפס תלונות לקוח', מה שדורש מאיתנו שינוי ושיפור ההתנהלות של הארגון, מהעובד ברמה הכי בסיסית ועד המנכ"ל, כאשר צוות ניהול ייעודי רתום למשימה.

הצוות המוביל של 'לוג' כולל חברת קיבוץ אחת ויחודית - **תמי שניפר** - סמנכ"לית הכספים של הארגון. עוד בצוות: **יהודה בשן** סמנכ"ל התפעול, **עודד גולן** מנהל הפיתוח, **שרון עברון** מנהלת משא, **אורה צורן** מנהלת האיכות ו-**שחר כרמי** סמנכ"ל השיווק. כדירקטורים במפעל מטעם אשדות, משמשים **שאל אלטר**, **שמוליק לשם**, **חן איתן** ועד לא מזמן **דורון רוזנבלום**.

סוף בעמוד הבא

משתמשים כדי להוריד את סיכון התלות באתר ייצור / ספק ח"ג יחיד. עוד נקודה חשובה: בתחילת השנה השקנו את המותג החדש שלנו, ובימים אלה חונכת 'לוג' ביתן יפה וגדול בפרנקפורט גרמניה, שם יוצג במסגרת תערוכה פארמה גדולה (CPHI) מוצר חדש שלנו - בקבוק חסם שלנו שבתוכו מעין טבעת, שכוללת סופח לחות. במקום שהחומר

סופח הלחות יימצא בתוך הבקבוק ובטעות ייבלע, הוא יימצא בצוואר הבקבוק. על מוצר חדשני זה קיבלנו פידבקים מצויינים מהלקוחות ואנו מקווים שהמוצר יפתח לנו את הדלת בחברות של תרופות מקור של עולם הפארמה כדי להרחיב את מעגל הלקוחות שלנו ו"לעלות כיתה" מהגנריקה למקורי. בה בעת ממשיכים לפתח בקבוקי חסם ופקקי CR מותאמים לצרכי ספציפיים של הלקוחות שלנו, בד בבד עם שדרוג התשתיות.

בתוכנית לשנים הבאות דובר על השקעה מסיבית בהקמת 'חדר נקי' כתנאי להפוך לגורם מוביל בתחום הפארמה. איפה זה עומד היום?

חדר נקי הוא אתגר מאד רציני עבורינו בגלל העלויות הגבוהות שלו. שאנו חייבים לבנות אותו על מנת לשדרג את המפעל. הוכנה פרוגרמה על בסיס הנחות שבתכנון המפורט התגלה שהיו דברים שלא נלקחו בחשבון באומדן, כמו החלפת רצפה וביסוס בבניין, והמשמעות המעשית היא שצריך הלכה למעשה להחליף את הבניין כולו, פרט לעמודים באמצע. בנוסף, היו מגבלות בתוכנית שלנו מאחר והמטרה היא לא להגיע לצורך באישורי בנייה. בנוסף לסיבות האוביקטיביות, נעשו טעויות מהותיות בחישוב האומדנים, כאשר ההפרש בין הפרוגרמה שאושרה בדירקטוריון לבין מה שיצא אחרי תכנון מפורט הוא כה גדול, שאיננו יכולים להרשות לעצמנו להתקדם. לכן, החלטנו לעשות 'חישוב מסלול מחדש' ועתה אנחנו בשלב של הכנת פרוגרמה

לוג צועדת אל עולם הפארמה - המשך

לבעלי צרכים מיוחדים. מתקיימות פעילויות חברתיות, סיורים של כיתות במפעל, תרומות לפעולות חינוכיות באשדות (קייטנת איל"ן, טיול מצדה ועוד).

אבנרון

[בתמונות מהתערוכה ומפעל לוג-פלסטיקון בהונגריה]

חברים באשדות טוענים שאיבדו את הזיקה למפעל. מה דעתך?

פשר שהדבר נובע מכך שפחות חברי קיבוץ עובדים בו, שזו תופעה די שכיחה בעולם הקיבוצי. אני קשוב לנושא, ומחפש רעיונות כיצד לטפל בתחושת הניכור ואשמח לשמוע עצות. אחת לשנה אנחנו מקימים אסיפת קיבוץ שמוקדשת ל'לוג' ואני מופתע כמה מעט חברים באים לשמוע. למי שלא מטריח עצמו לבוא לאסיפה מסוג זה, לדעתי אין זכות לטעון שלא עודכן!

העובדה ש'לוג' הוא מפעל פריפריאלי היא חסרון?

לא פשוט למצוא ל'לוג' אנשים מקצועיים ובעלי נסיון, מאידך ל'לוג' אין את היכולת ללמד פיתוח הנדסה כי המחלקה רזה. יש בעיה בתחלופת כח אדם ביצור משום שאנשים פחות מחפשים עבודת כפיים ומעדיפים אלטרנטיבה. רואים זאת היטב בעליה הרוסית, שם יוצאים המבוגרים לפנסיה, ואילו הצעירים זונחים את התעשייה ויוצאים ללמוד.

כמעט שנתיים וחצי משמש אפרים אולמר בתפקיד מנכ"ל 'לוג' (הזמן עובר מהר כשנהנים!) והוא מרגיש סיפוק מאד גדול. אפילו נהנה לאכול צהריים בחדר האוכל הקיבוצי (האוכל קצת יקר אבל בסדר. תמיד אפשר יותר טוב, מאידך יכול להיות גם יותר גרוע...). הוא מאד שמח על ההתקדמות בערוצים השונים במפעל כשהמטרה מספר אחת היא לחזק את 'לוג' ברמת התשתיות כדי להוות גורם של ממש בפארמה. בסוף גם יהיה גם חדר נקי. מכונה רב-שכבתית נוספת, גדולה יותר מהנוכחית, עומדת להגיע באמצע 2018. כל אלה תהליכים מאד חיוביים. אשר לאווירה במפעל - תמיד תמצא מי שמתלונן, אבל תמצא הרבה יותר מרוצים מכאלה שאינם כאלה.

חברת 'לוג' לא מסתפקת בעשייה יומיומית חובקת עולם, ומקדישה מאמץ לטובת תרומה לקהילה: פעילות במסגרת מעון בטבריה

ארכיון אשדות יעקב איחוד

מספרים לתועלת שימושית

אני מניח שרבים בתוכנו נתנו דעתם על כך, ששיטת הנומריה של הבניינים המקובלת עתה אצלנו אין בה תכלית מעשית. שאל אותי חבר על כתובות מסוימות. אם כי ידעתי את מקום משכנם של אותם חברים, בכל זאת התקשיתי בהסבר פשוט בדבר הדרך הקצרה ביותר בה יגיע חברי אל מטרתו המבוקשת. לשם כך אנוס הייתי להסתייע באמצעי תיאור כגון: מערבה מבית התרבות או מזרחה מהדשא הדרומי וכו'.

ידוע למשל שבית ח' נמצא בפינה הצפונית מזרחית ואילו בית י"ב מקומו ליד הכרם. שונה מזה וקשה יותר היה מצבי, כאשר היה עלי לציין כתובת לחבר שאינו מקומי. במקרה זה הייתי צריך לשרטט מרשם או פשוט ללכת עם האיש ולהובילו למקום הדרוש. במקרים אלה יש צורך, לעתים, לעבור את רוחב המחנה כולו או כשני שלישים מאורכו ולא תמיד יש פנאי לכך.

בתנאי גשר היה מספיק לעמוד בקרבת חדר-האוכל ולהצביע באצבע על: חושת אהרושקה, בניין גפני, שכונת הרכבת וכו'. העצמים היו קרובים. לכן נראה גם ברור. יתכן שאף בימי דלהמיה הראשונים מספיק היה לומר בית א', ב', ג', או צריף גשר, צריף דלהמיה. לא כן היום. הישוב גדל, הוא נמצא בשטח מישורי, העצים מסתירים את הבניינים והראיה למרחק מוגבלת מאד.

בערים מקובל לציין את הרחובות בשמות ואת הבניינים במספרים ציבוריים – מצד אחד זוגיים ומן הצד שכנגד בלתי זוגיים. אין הצורה הזאת מתאימה בשביל ישוב כפרי כשלנו, ביחוד כאשר לתכנית הבניה במשקנו אין צורת רחובות מובהקת.

הצעתי היא: לבטל את הסימון באותיות של הבניינים בעלי שתי הקומות ואת המספרים שעל הבתים בעלי קומה אחת. לאלה ולאלה

סוף בעמוד הבא

שמות ומספרים למדרכות ולמבנים

במסגרת תכנית "סיפור מקום", הארכיונים של שני האשדות מסיירים עםילדי הגנים במקומות שונים באשדות ו"מרביצים" בהם את תולדות הישוב. המקום הראשון בוילדי הגנים יסיירו השנה הוא המדרכה הראשית המובילה מהאסם של האיחוד ועד עמדת השמירה ליד 'בית אורי ורמי'. מי יודע, אולי בעתיד המדרכה הראשית תהיה ליד בית הכנסת. נכון להיום היא ליד הכל-בו, כפי שהיא היתה מאז שאשדות עלתה כאן על הקרקע. מפעל הספר, המאפיה, המקלחת הציבורית היו, כפי שהמזכירות והמכבסה עד היום, בצמוד למדרכה הראשית. גם 'בית אחדות' היה ממוקם מצד מערב של המדרכה הראשית. אבל 'בית אחדות' נסגר. מה יהיה על השם הזה בנוף המשתנה של אשדות? האם לא ראוי לקבוע למדרכות שמות ולקרוא, למשל, למדרכה הראשית, מדרכת "אחדות"? ומה עם השם "גידרו" או "עין טבעון" ושמות מהותיים אחרים בתולדות אשדות? אם לא נדאג לזכור את קודמנו, לא יזכרו גם אותנו.

בעקבות צמיחתה המהירה של אשדות, ביומן מספר 947 מהתאריך 20/7/1945 מנשה עמלי כותב כיצד לדעתו רצוי לסמן את שורות הבניינים ואת החדרים באשדות:

ארכיון – סוף

ברווחה

סבסוד ארוחות צהריים לחברים פנסיונרים

מגיל 67 ומעלה

תזכורת נהלים לקבלת סבסוד לארוחות צהריים: אשדות מעודדת פנסיונרים (מעל גיל 67) להיפגש יחדיו ולאכול צהריים בחדר האוכל.

להזכירכם, גובה סבסוד הארוחות הינו 50% ממחיר הארוחה שאכלתם, הסבסוד עד גובה של 27.5 ₪ מקסימום לארוחה יומית – זאת אומרת זיכוי מקסימלי של 13.75 ₪ לארוחה. כדי לקבל את הסבסוד חובה להעביר ציפ (חכמולוג) בקופה.

הבהרה: מי שירשום על החשבון האישי ללא ציפ לא יקבל סבסוד לאותו יום. שימו לב שגם בני זוג צריכים להעביר כל אחד את החכמולוג האישי שלו. להבהרות מוזמנים לפנות לזהר 050-8651915 לבריאות ובתיאבון.

נאמני בדק בית

לאחר הצלחה נהדרת עם קבוצת נאמני הסעות בריאות, אנו משכפלים את הרעיון גם לעזרות קטנות בבדק בית למבוגרים. למה הכוונה?

אם נשרפה מנורה ואין ביכולתכם להחליף, אם נפל המתלה מהקיר וצריכים חיזוק, צריך לנקות פילטר של מזגן ועוד כל מיני תקלות קטנות שקורות בבית ואין מענה מיידית... תגמול לעוזרים – 25 ₪ לשעת עזרה

צוות הנאמנים:

יניב ברקן – 050-8651964

יריב רז – 052-4702901

אלון אורבך – 050-3109245

בארי אופיר – 050-8651990

מוזמנים להיעזר,

והעיקר שלא תעלו על כיסאות כדי לפתור בעיות בעצמכם!

שנהיה בריאים!

זהר יחיאלי 050-8651915

יש ערך כרונולוגי וחשיבותם המאלפת כאשר יכונסו בספר הבנייה של הישוב. ואילו לשם התמצאות פשוטה ותכליתית יש לסמן את כל בנייני השיכון – כבתים כצריפים – (אני מקוה שבמקום הצריפים יוקמו בניינים) במספרים סידוריים לפי סדר גיאוגרפי. אמנם יש קושי מסויים בפתרון זה בישוב גדל ומתרחב. אבל גם לזאת יש מוצא. הכביש הפנימי החוצה את נקודת הישוב ממערב למזרח שם חייץ בין בנייני משק החצר לבין חלק השיכון. נראה לי שעם ההתרחבות המקסימלית של הישוב לא באה בחשבון בניית שיכון דרומה מן הכביש הפנימי. הגענו איפוא לגבול סופי לצד דרום. כן אין להניח תוספת בנייני שיכון מזרחה מבית החרושת. הפינה הדרומית-מזרחית שליד הכביש הפנימי צריכה לשמש נקודת מוצא. אם לכלול בספירה רק את בנייני השיכון יש להתחיל מבתי החמר לסמן 1,2,3 וכו' ועד לגמר הבניינים שבאותה השורה. הכלל צריך להיות: סימון כל שורות הבניינים שלאורך הנקודה – מדרום לצפון והשורות לרוחב הנקודה – ממזרח למערב.

כדי למנוע בעתיד תוספות או נספחות, יש להשאיר ברזרבה מספרים לשטחים פנויים שבין בניין לבניין ובעיקר בשביל השטח הצפוני והמערבי של הנקודה, שהוא השטח העיקרי לבניה בעתיד. לפי שיטה זו יהיה ברור לכל שהמספרים הנמוכים בכל שורה או רחוב מתחילים מדרום או ממזרח.

באותו הסדר הנני מציע לסמן את החדרים שבכל בניין ללא הבדל קומה. דבר זה יחסוך זמן ובלבול מוח מהשומרים המעירים את החברים, רוגז והפרעות מהשכנים שאותם אין צורך להעיר. עד להסדרת הדברים לפי השיטה הנ"ל, אין להמנע מתקלות אלו באשר כל חבר נוהג לסמן את חדרו לפי הבנתו הוא והלוא אין לשון משותפת ואחידות בהבנות השונות.

שאול ינאי

אנשים טובים בקהילתנו – בתרבות – עונת הטיולים מתחילה

ביום שבת 11/11/2017 נצא לטיולים כיפיים - טיול משפחות וטיול מבוגרים

טיול המבוגרים - "הגליל של הסנהדרין" בהדרכתה של **חווה הדר**. ייצא לטייל לגן לאומי ציפורי על שלל אתריו, אמת המים, פסיפס הנילוס, הוילה הרומית, בית הכנסת והתיאטרון. נטייל במושב ציפורי הטובל בירוק ובחצרותיו, שלל עסקים ויזמויות מעניינות. בדרך נבקר בבית של סבתא צילה ביבניאל.

טיול משפחות - "הלגונה הכחולה בחוף דור" בהדרכתה של אלישבע.

טיול שמתאים במיוחד לקטנטנים בלגונות הקסומות של שמורת החוף דור - הבונים. נסייר ונטייל בין הכורכר וחבצלות החוף. נהנה מהדיונות ומשטחי הצדפים.

בסיום הטיולים - טיול המשפחות מתארגן על פיקניק משותף בטבע. כמיטב המסורת כל משפחה מביאה בשר, תוספת וסלט התואם את גודל המשפחה.

טיול המבוגרים מתארגן באופן עצמאי. בבקשה להירשם עד לתאריך 4/11/2017 בהודעת סמס או ווטסאפ או אימייל של תרבות אשדות יעקב איחוד - tarbutashdotyaakovichud@gmail.com

עלות לטיול משפחות - 60 ש"ח למשפחה. הגעה למסלול באופן עצמאי. למשפחות - ישנה אפשרות נוספת להזמין מראש אוטובוס (100 ש"ח למשפחה), בבקשה לעדכן בהרשמה - האם מגיעים עצמאית או מעדיפים לשלם לאוטובוס. תודה על שיתוף הפעולה.

עלות לטיול מבוגרים (כולל אוטובוס מראש) - 100 ש"ח למשתתף. בבקשה הזדרזו להירשם שבת שלום ועונת טיולים קהילתיים מוצלחת לכולם. אתי דוד 050-7469159

לפני מספר ימים בהיותי ב'ביתנו' הרגשתי לא טוב ובקשתי מעדה חזן שתלווה אותי למרפאה. היא הצטרפה אלי בחפץ לב אך אמרה שלא תוכל להשאר בגלל התחייבות קודמת. עדה צלצלה לזוהר מנהלת הרווחה אך זו לא הייתה בבית והתקשרה לברר איך היא יכולה לעזור.

במרפאה פגשתי את **ראלי ראובני** והיא בשמחה הבטיחה לחכות לי. בינתיים הרופא החליט להפנות אותי לחדר מיון וראלי כל הזמן מרגיעה: 'אל תדאגי, אני לא עוזבת אותך'. הרופא מתעקש על אמבולנס וראלי שוב מרגיעה: 'אני נוסעת אחרי האמבולנס ונשארת איתך עד שיבוא מישהו ממשפחתך'. וכך היה, ואני, אין מלים בפי להודות, תודה זו מלה קטנה מדי. ראלי אומרת שהיא שמחה ורוצה לעזור וכבר הטלפון שלה נרשם בטלפון שלי.

ואני אומרת שאני שמחה וגאה להיות בקהילה שיש בה אנשים כאלה.

אז שוב תודה! תודה, תודה!

נועה אריאלי

איש בעולם אינו חסר תועלת אם הוא מסיר מעט ממשאו של אחר.

צ'ארלס דיקנס

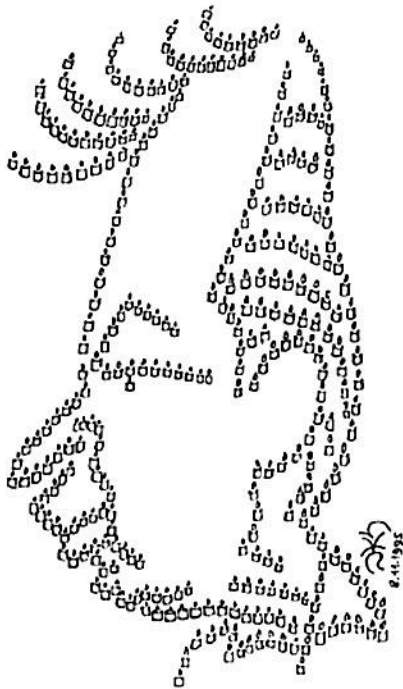

מילים של תודה

לומר תודה – דרך כל הפרטים האלה – שהם סך כל התוצרת שלי לאורך 40 שנות פעילות במועדוני הזמר – פה ושם בארץ ישראל ומעבר לים.

שתהיה לנו שבת יפה עם גשם לכנרת ולחקלאות.

בידידות וברון מיענק'לה ושרה'לה

צדיקים מלאכתם נעשית בידי אחרים?

לא הפעם!

הפעם הצדיקים מלאכתם נעשתה בידיהם הם.

מילים של תודה עם המון פרטים מיותרים... אולי...?!

זוכרים את החדר האחרון בסנדלריה? שם שמעון שרון ז"ל היה נותן לנו נעליים וסנדלים – הכל חדש לכבוד הפסח?

זוכרים את החדר הראשון בסנדלריה? שם שולם חזן ז"ל היה תופר ומתקן בעור – ומזמזם מנגינות משם ומכאן?

הגיע הזמן לפנות את החדר האחרון ולהעביר הכל לחדר הראשון – ספרים, שירונים, דפים, ציוד הגברה וכלי נגינה.

למי פונים?

קודם כל לאח שלי – שאול. הוא לא אוהב שאני אומרת 'צדיקי' – אז לא אמרתי. כתבתי.

שאול פנה לשאול ינאי – ושניהם באו לזרוק, לנפות, להעביר לארכיון. אני פניתי לדורון אוהב ציון שהוא הצדיק ממול – והוא בהתנדבות – פינה לי חדר (יחד עם הבן שלו) ומקום בחדר הראשון.

אח"כ פגשתי את גל מלמוד – מתנדב קבוע וגם הוא צדיק. 'בשמחה' – הוא אמר לי. והביא מתלמד להיות צדיק בהתנדבות את – אורן ראובני – שתמיד בא לעזור. אורן הביא שני בחורים שמתגייסים לצבא – אחד גבוה מאד – ריף מידלר, ואלי חי משה – שמתגייס לטייס – 'הפרחים לצה"ל' כבר אמרנו?

יום בהיר של שמש (ככה שר סנדרסון..). השתעלנו ופינינו – וזרקנו וניפינו – והעברנו הכל – כל המתנדבים בעם – בישוב אשדות יעקב – הכל יושב עכשיו בקרטונים בחדר הראשון. פניתי לדובי שושני שיפנה הכל לאתר האשפה. גם דובי נענה בשמחה – (אולי שאול השיג אותו ופינה קודם...?).

השלב הבא – להעביר כוננית תאים ממחסן הבגדים שטלי גורן נותנת לי באישורו של שאול אלתר.

אני יודעת שהסיפור הזה עם כל הפרטים לא מעניין את הקהילה באשדות – אבל רציתי

פגישה אחרי 50 שנה

נהריים ובהעלאת זיכרונות מאותם ימים של פעם, אי אז במחצית המאה ה-20 שחלקם היו ימי הפילוג בקיבוץ. כולנו מאחלים למשק, חרף חליפות הזמנים והנסיבות, שיאריך ימים ושישמש בית חם לכל אלה הגרים בו, ולכל מי שמבוגר מספיק לזכור אותנו, אנחנו מוסרים דרישת שלום חמה ואוהבת.

בשם בנות ובני הכיתה,
תמיר דובי

בסיום כיתה ח'

במפגש 2017

אנו 14 ילדים, רינה כרמלי (ברמן), תמי שניפר, רותי גור (גולני), ניצה כהן (כ"ץ), עטרה רון (ברומיל), עדה לשם (הוימן), אריק ראובני, אברהמיק שרון, איציק גל (גולדברג), יעקב צפריר, מאיר מוסט, אריאל צמת, נחום ניב ותמיר דובי. רובנו בני שנתון 1949, שהתחילו את חייהם יחדיו באשדות יעקב איחוד. תחילה בבית התינוקות ואחר כך בגן הקטן, בגן הגדול (גן גפן), בבית שבו גרנו בכיתה א' (נמצא כיום באשדות מאוחד), בבית הכולל ששכן ליד חדר האוכל (שנקרא לימים: בית המתפרות), בבתי הרצפלד (בתי הרכבת) ובבתים שהיום הם חדרי האירוח של 'נהרא'.

18 שנים אחר כך, בשנת 1967, סיימנו את בית הספר התיכון, מי ב'בית ירח' ומי בבית הספר המקצועי שליד אפיקים, ופנינו איש איש לדרכו.

מה חיבר את כולנו? – ילדות ונערות במשק, בסביבה התרבותית והגיאוגרפית שהייתה, כדברי המשורר, תבנית נוף מולדתנו, ואשר נקשרנו אליה בטבורנו. לכך הוסיף כל אחד מאיתנו את אישיותו ואת משפחתו הייחודית.

לפני כשבועיים חברנו יחד כולנו, ביוזמת מאיר, למפגש מחודש מרגש באשדות, במלאת 50 שנים לסיום בית הספר התיכון. הדור של הורינו כבר החליף את משכנו לבית הקברות הצופה אל הרי הגלעד, ואנחנו הפכנו לסבים ולסבתות, עתירי ניסיון חיים מתוק וגם מר, וגם הקיבוץ שינה את פניו.

ומה בידינו עתה, אחרי נצח של חצי מאה שנים? – כולנו חיים ובסך הכול בריאים, ולכולנו שמורה פינה חמה בלב לאשדות יעקב איחוד.

טבעי הדבר, שבילינו את סוף השבוע בהתרגשות גדולה, ראשית במפגש סיפורים אישיים במועדון לחבר, אליו הזמנו את מורתנו בכיתות א-ה', נטע גרינבאום, שהשאירה את רישומה עלינו לאורך השנים. המשכנו בטיול בין הבתים שבהם גדלנו, בטיול לחורשת אבנר, אנדרטת העגלה,

רצים למצוות

חמישה ק"מ, אומר אילן, הם מרחק סביר עבור ילדים בגיל זה (יש ביניהם שביקשו לרוץ 10 ק"מ אבל החלטנו שלא להגזים) כאשר האימונים, שלחלקם מצטרפים בני משפחה, נעשים על פי סרגל מאמצים, כשדרגת הקושי נבנית בהדרגה. המטרות הנלוות למסע כזה, פרט להרמת הכושר, הן ללמוד להתגבר על קשיים, לגלות נחישות ולא לוותר, ואלה ערכים שלוקחים אותם לחיים. אני עושה את האימון בצורה מדודה והדרגתית מאד, המותאמת ליכולות הפיזיות והמנטליות של הנערים. האוירה רגועה; מחוייכת אך מחוייבת, והכל נעשה במתינות וללא הרמת קול. המטרה הלא פחות חשובה היא להשאיר בהם חותם של חוייה והצלחה.

אילן, שנראה כמו ילד, למרות 52 שנותיו (56 ק"ג של שרירים על 1.65 ס"מ גובה), סופר עד היום לא פחות מ-25 ריצות מרתון, כולן בטבריה פרט לאחת, זאת בנוסף למאות מרוצים למרחקים קצרים יותר. בחודש הקרוב ירוץ לראשונה בחייו את 'המרתון המדברי' שיתקיים באילת - עוד אתגר מני רבים שכבר צלח ועוד יצלח. עד היום, על פי חישוב זהיר של אילן, גמאו רגליו לא פחות מ-65,000 ק"מ כאשר הממוצע עומד על 50 ק"מ בשבוע (יש שבועות שהוא רץ גם מאה ועשרים ק"מ). אילן התחיל לרוץ בגיל מאוחר יחסית, 25, כאשר את ההשראה הוא שואב מאביו נאגי, רץ מרתון בזכות עצמו, שבקרוב ימלאו לו 85, אבל שומר על כושר גופני תקין למרות ניתוח מעקפים שעבר. שרון אליהו, אשתו של אילן, עשתה אף היא מהפך, כאשר עברה מהליכה לריצה, והיום גומאת מדי בוקר מרחק שבין חמישה לשבעה ק"מ כבשגרה. בנו הבכור של אילן, עמית, המשרת כמ"כ טירונים בבסיס האימונים של חיל ההנדסה בדרום, היה בכיתה ח' אלוף הארץ לגילו לריצת 800 מטר ובמהלך קורס המכים שלו, שבר את שיא חיל ההנדסה בבחון בר-אור. בנו השני, עידן (16), משתתף בחוג כדורסל, אך מדי פעם מצטרף לקבוצת

המשך בעמוד הבא

שנת המצוות זכורה כשנה משמעותית הן עבור ילדי המצוות המתנסים במגוון פעילויות ומשימות מאתגרות, והן להורים החווים חוייה מיוחדת ומשמעותית עם ילדיהם. ילדי המצוות הנוכחיים של אשדות רבתי, שמרכז פעילותם הוא בניין השכבה הצעירה באשדות מאוחד, החליטו שלא להסתפק במשימות 'מסורתיות' כמו הדרת פני זקן, חלוץ בודד, יום בישוב או מצדה, כבודן במקומם מונח, והציבו לעצמם מטרה יוצאת דופן להשתתף באופן קבוצתי במרוץ לחמישה ק"מ שיתקיים בפברואר הקרוב במסגרת ארועי מרתון ת"א 2018. תחת הנהגתה של מנהלת הבית **מיכל פריד** וביוזמת רץ המרתון הוותיק **אילן אליהו** (אשדות מאוחד) שהוא אביה של בת הכתה עפרי, קרם הרעיון עור ושרירים ובהשראת הסלוגן 'רצים למצוות 5' מתאמנים הנערות והנערים מספר פעמים בשבוע בשעות אחר הצהריים ואף זוכים לתגבור של נערי כיתה י' מ'בית-ירח' במסגרת פרויקט 'מעורבות חברתית' שמצטרפים לאימונים ומעלים את הרף. כותב שורות אלה, נפגש עימם בבית כולל של מיכל, דקות אחדות לאחר שמתאספים מהפעילויות השונות. הנערים והנערות מבצעים מתיחות תחת הדרכתו של אילן. ארשת הפנים מחוייכת, אבל המחויבות למשימה היא מעל לכל. אחרי מספר דקות יוצאים לדרך הפונה צפונה לעבר הלול של אשדות מאוחד. אילן ומיכל מוודאים שכולם נמצאים, ואז החבר'ה עולים על שדה, רגע לפני זריעה, ורצים למרחק כמה מאות מטרים הלוך וחוזר במספר סבבים.

רצים למצוות - המשך

צדקוני דור צעיר נובמבר

2017

יואב שוחט – מתאיים לצה"ל
 צדן מאיה – מתאיים לצה"ל
 ריף מידלר – מתאיים לצה"ל
 דאית פכט ומצדיצית, שמואל צל
 צמכט, שיהיה בהצלחה....

נאור סולכין – מתחרר מצה"ל
 שק נחמד – מתחרר מצה"ל
 חן רשף – מתחרר מצה"ל
 שיהיה בשעה טובה ובהצלחה
 בדרככט החדשה... כראש נשארית
 לאור אצלנו באשדות

צול אורן
 שני מלמד
 רט הראל
 נוסצית לטויל בצולט האדול....
 שמואל צל צמכט תהנו ותבאו,
 מחכים לכת כאן בבית.

ברכות לקציני צה"ל החדשים -
 ומסחותיהם
 איתמר וקנין סייט קורס קציני
 תותחנים
 יואב פרידר סייט קורס קציני חי"ר
 דוד 890 צנחנים.

הריצה. הבת עפרי פרשה לאחרונה מקבוצת השחיה של 'בית אילי אחרי שש שנים אינטנסיביות, ומחפשת עתה כיוונים חדשים. ויש בת צעירה נוספת שעוד תפתיע. התפוחים, כצפוי, נפלו סמוך מאד לעץ.

ב-23 לפברואר 2018 יתייצבו על קו הזינוק בת"א כעשרים בנות ובני מצווה בחולצות אחידות, מלווים בבני משפחה, ואילן בראשם, כשהמטרה של כולם היא לרוץ כקבוצה עם מוראל בשמים. אין ספק שיעמדו במשימה.

בעוד כשלוש שנים יסיים אילן אליהו את שרותו במג"ב חברון וייצא לפנסיה, אבל על פעילות גופנית אינטנסיבית הוא לא מתכוון לוותר. יתרה מכך, הוא ירחיב את הפעילות בקהילה למגזרים נוספים. כבר היום נעשות אליו פניות לאמן קבוצות כאלה ואחרות (הכל בהתנדבות כמובן) והוא נענה להן במידת יכולתו והזמן הפנוי העומד לרשותו.

בהצלחה לילדי המצוות!

אבנרון

אריק, אחינו

אריק אחי

לא היה אדם יפה כמוך
טוב לב, עדין ורגיש כמוך
תמיד מחוייך תמיד מוכן לעזור, תמיד
אופטימי
אהבתי לבקר אותך ואת דיצה בביתכם,
אהבתי כשבאתם לבקר באשדות.
תחסר לי אחי היקר אהבתי אותך מאד.
והנה כפי שרצית חזרת הביתה למנוחתך
האחרונה ליד אחיך והוריך.
העולם טוב ויפה פחות בלעדייך, עבודותיך
המקסימות נושאות את זכר יופייך,
באשדות, בארץ ובכל העולם.

ראיתי בשנותייך האחרונות, הקשות, את
דיציק שלך, מטפלת בך באהבה ובמסירות
אין קץ, כפי שמגיע לך.

תודה דיצה על מסירותך ואהבתך לאחי,
שיהיה לך הכח ליהנות מהבת ושתי נכדותייך
המקסימות עוד שנים רבות.

דני קורן

אריק אחי הבכור
כמה רוך וטוב ונועם
יש בשמך- אריק
וכזה היית!
נעים הליכות
שופע טוב
מרבה לחייך
ומוכשר
מאד מוכשר- אמן
ואני, אחותך הצעירה
ראיתי בך דמות להערכה ולהערצה
אהבתי ואוהבת אותך מאד.
בשנים האחרונות לקית בבריאותך ועברת
לביט- סיעודי
דני אחינו, ואני, הרבינו לנסוע לבקרך
לא התלוננת, וגם במצב הקשה והלא נוח בו
היית – שמרת על המזג הנעים שכל כך
אופייני לך.
הנסיעות האלה לביקורים קרבו מאד בין דני
לביני. נפתחנו ושוחחנו והתקרבו מאד
בנסיעות חזרה דיברנו על מצבך ועל
ההשלמה מצדך עם מצבך, ללא כל טרזניה.
בביקורי האחרון לפני שבועיים, לאחר
הארוע שעברת, הרגשתי בליבי שהסוף קרב
הרביתי לחבק ולנשק אותך
שאלתי אותך 'איך אתה מרגיש?'
וענית לי - 'קשה'
שאלתי 'מה קשה?'
והשבת - 'החיים'
פרידה זו מקלה עלי לקבל את העצב עם
הליכתך.

ולך דיציק:
אין לי מילים לתאר את כל המסירות
והאהבה שהענקת לאריק
יום יום, במשך כארבע שנים, היית עולה על
אוטובוס ונוסעת לבקר את אהובך,
במסירות אין קץ דואגת שלא יחסר לו
מאומה ומחברת אותו לחיים ולהוייה.

אוהבת אותך תמיד
אחותך אסתר

אריק קורן ז"ל - קטעים מראיון עימו משנת 2009

ידי עיריית תל אביב, הותקנו בו שעונים חדשים, סורגים אומנותיים ועבודות אמנות אחרות, שנוצרו על ידי אריק קורן. יצירה חשובה נוספות מוצגת בחזיתו של בית הצנחן בקיבוץ מעגן, ויש נוספות במקומות שונים בארץ וגם בחו"ל.

קורן, (אז בן 77) מתגורר בבית משותף בכפר סבא ועוסק בעיקר בציורים על בד. הוא נוסע מעת לעת לניו-יורק כדי לקבל השראה מהארכיטקטורה של העיר. חלק מעבודותיו הוצגו בתערוכת אומני אשדות שהתקיימה ב'בית אורי ורמי'. מציין. **האם יש פרנסה מציור ואומנות בכלל?** 'אין ממש', עונה אריק, שמתפרנס היום בעיקר מעבודות שעשה בעבר.

האם קיבלת לדעתך הכרה הראויה לאומן ברמתך? 'לא יודע', מתחמק אריק מתשובה ישירה. 'איני מתעמק בזה'.

אתה מתגעגע לאשדות של פעם?
לא ממש, משום שרוב בני דורי ובהם אורי פלג, צביקה זקצר ואיציק רוטשטיין כבר אינם בין החיים, כך שאין לי כל כך למי להתגעגע. עם זאת, אין לי ספק שתקופת חיי בקיבוץ השפיעה על האומנות שלי.

אבנר רון

לשם 'אריק קורן' התוודעתי בעקבות יצירת האומנות המרשימה המתנוססת על חזיתו הצפונית של 'בית קרפ', בה נתקל כל אורח הנכנס בשעריה של אשדות. בעבודה, ששנת הייצור שלה 1959, מוטבעת עליה, מוצגים מוטיבים מהווי הקיבוץ של אז- שילוב של חיי תרבות סוערים (רקדנים, אקורדיוניסט) עם עמל כפיים (דייגים) ודגשים על האדם והמשפחה הקיבוצית. באותה תקופה ממשיך קורן, חזרתי משלוש שנות לימודים ב'אקדמיה לאומנויות יפות' של ונציה, שם למדתי ציור ופיסול, ובין השאר רכשתי טכניקה הקרויה 'סגרפיטו' שהיא מעין חריטה בתוך טיח. קורן נשלח לאיטליה אחרי שזכה בתחרות ארצית של כלל אמני ישראל ובמימון מלא של קרן ישראל-אמריקה.

לאחר שחזרתי ארצה החלה בניית 'בית קרפ'. הצגתי מספר סקיצות לציור חזית, מתאר קורן, שאחת מהן נבחרה, וכעבור זמן קצר התחלתי בעבודה. הייתי מניח שכבות שכבות של טיח צבעוני וחורט בתוך הטיח כאשר הוא רטוב. העבודה ארכה כתשעה חודשים כאשר על כל קטע וקטע אני עובד בנפרד. לא זכור לי באיזה מעמד הייתי אז באשדות, אומר קורן, אבל זוכר היטב שגרתי אז ב'בית אחדות' של היום, ששימש אז כמבנה מגורים.

קורן מופתע לטובה ממצב ההשתמרות של הציור. החומרים אז היו אמיתיים ונכונים, הוא מסביר, והצבעים המקוריים נשמרו בצורה שלא תיאמן. עם זאת, הוא משוכנע שהיום לא היה עושה עבודה כזו, מפני שהרבה דברים השתנו בי וגם אני שיניתי דברים.

לאחר שעזב את אשדות המשיך קורן בקריירה אומנותית מפוארת, והמפורסמת שבין יצירותיו מתנוססת על מגדל השעון ביפו. המגדל בנוי מאבן כורכר, וצורתו מזכירה כנסייה כאשר בראש המגדל כיסוי נחושת, שבו שני שעונים ופעמון המצלצל אחת לחצי שעה. בשנת 1965 שופץ המגדל על

דברים לכבודו של אריק קורן ז"ל

אוסטרליה, אנגליה, דרום אפריקה, דרום אמריקה, גרמניה ועוד.

על עבודותיו בסגנון הסגרפיטו, כמו עבודת הקיר הגדולה ביבית קרפ', אמר אריק ש"הם-הם המחנכים לאמנות, לחדוות העין והנפש, לאסתטיקה, ליופי היצירה ורוח היצירה – ובאופן היעיל ביותר". שלוש פעמים בשבוע אני יושב בבית התרבות, המקום שבו נמצא ארכיון הקיבוץ. שם יש סגריפטו מ-1957 בשם ארבע העונות. אני מסתכל על עבודה זו עשרות פעמים ביום, והפלא לא פג. אני רק יכול להודות לך, אריק, על העונג הצרוף לשהות בנוכחותך.

שאל ינאי

אריק היה אמן רב פעלים. תחומי העיסוק האומנותי שלו כוללים: ציור, פיסול, סגרפיטו, תבליטים מעץ, מבטון ומקרמיקה, פסיפסים, ויטראזיים, דקורציות ממתכת, פיסול זכוכית בתנור, ועוד. אריק היה מסוגל לעבוד בכל קנה מידה. מ-10 סנטימטר ועד 20 מטרים. בכל העבודות האלה תמיד ניתן לראות את היופי והמגוון של נופיה של ישראל, את יחסו לעם ישראל כאומה מתחדשת, ואת אהבתו אליה. מי שמתסכל על היקף הנושאים שבהם עסק לא יכול שלא להיות נפעם מרגישותו, מהחיבוריות לאדמה, למולדת ולעולם. דיוק הביצוע שלו כה מרשים שאפשר לחשוב שכל עבודה נעשתה בנשימה אחת בלבד. בכל העבודות האלה רואים שאריק היה המאהב של היופי שלא חדל לרגע ללמוד את מלאכת ההתמסרות לאהובתו בין אם כאדם צעיר באשדות, אדם בוגר בכפר סבא, או סבא בניו יורק.

אריק היה אחד הנציגים הבולטים של מדינת ישראל ברחבי העולם. צניעותו הסתירה את היקף נוכחותו בעולם ובארץ. אזכיר כמה מבנים בולטים בישראל שעבודותיו של אריק משחקות בהם תפקיד ראשי: מגדל השעון ביפו, קניון איילון ברמת גן, בית ציוני אמריקה, מגדל שלום מאיר בתל אביב, "חלום יעקב" בבית הכנסת היכל אברהם בעפולה, "ששת ימי הבריאה" בבית הכנסת באשדוד, בית השריון בתל אביב, בית הצנחן במעגן, בנק איגוד בירושלים, התבליט בבית בנדל, הפסיפס במגדלור בעין גב, העבודות באוהלו בכנרת, אנדרטה לזכר בני דגניה. הרשימה ארוכה, ארוכה.

בחגיגות היובל לדגניה אריק יצר שתי עבודות: אחת, קומפוזיציה ממתכת מסביב לכנרת באורך של 20 מטרים והשניה תבליטים מקרמיקה באורך של 15 מטרים בביתן העגול בגני יהושוע בתל אביב.

אריק ייצג את ישראל ב-EXPO בטורונטו קנדה ב-1987, וב-EXPO בלוצרן שוויץ ב-1988.

עבודותיו מפארות מבנים ציבוריים ובתים פרטיים רבים בארץ, בארה"ב, קנדה, יפן,

לזכרו של אריק

תגובה אחרת: "יהי זכרו ברוך, אמן נפלא עם המון אהבה" אריק, יצירותיך ממשיכות לחיות, ולהזכיר לנו אותך.

תנחומינו לדיצה מורתנו האהובה, למיכל הבת, לדני ואסתר האחים, ולכל המשפחה המורחבת.

כתבה וצילמה אסתר שימרון

הבוקר שבנו מטויל במרוקו: קוטי, עטי, דוד ואנוכי. טרם צאתנו ביקש שאול ינאי, שחקר את מגוון יצירותיו הרבות של אריק, שאם נגיע לבית-הכנסת "בית-אל" בקזבלנקה, נצלם את חלונות הויטראז' של שבטי ישראל, אותם יצר אריק.

לפני שנכנסנו סיפרתי לקבוצה אודות אריק שהגיע מפולין בגיל 5 עם הוריו, גדל והתחנך בקיבוצנו אשדות-יעקב.

הגענו לבית הכנסת הגדול והמפואר דקות ספורות לפני כניסת השבת והספקנו לצלם. כשעמדנו לנוכח החלונות, כולם כאחד התפעלו מהויטראז'ים הצבעוניים והמרהיבים, מעשה ידי אמן. קרני השמש שחדרו לבית-הכנסת מבעד לויטראז'ים הבלטו את יופיים, את שמות השבטים והסמלים אותם מייצג כל שבת. מסתבר שאריק ייצר אותם בארץ והם הורכבו לא על ידו. הוא עצמו מעולם לא היה במקום.

כולם הביעו התרגשות והודו לנו ששיתפנו אותם במידע. לאחר הביקור חזרנו למלון שם קיבלנו את ההודעה המרה שאריק נפטר. שיתפנו את חברי הקבוצה ואלו היו

התגובות:

"לא יאומן איזה צרוף מקרים, כנראה שזהו איננו מקרה..."

"בהחלט צרוף מקרים מדהים... להרף עין התוועדנו לאמן נפלא והנה כבה נרו... ולמספר שניות הרעדתי את הויטראז'ים שלו לעילוי נשמתו"

אריה (אריק) קורן ז"ל

ועדת בית-הספר המליצה על יציאתם של אריה קורן ודוד שטנסקי ("מילדי טהרין") שנקלטו והתחנכו בקיבוצנו, שהילדים יסעו להשתלמות בציור לחודש ימים בסטודיו של שטרייכמן הצייר המפורסם, שגם היה בעברו חבר באשדות. התשלום בסטודיו הוא 3 לא"י לחודש, עבור כל ילד. הם יתגוררו בגבעת השלושה ויסעו מדי יום לתל-אביב. בסוף 1948, כותרת בעלון "נחת פון קינדער" = כלומר נחת מהילדים ובו מציין קברניט מומחה את אריק קורן, רמי ספרוקט, ואת מאיר ש? שהשתתפו בקורס איתות בימיה. המומחה ציין שלימודי איתות באנגליה או באמריקה נמשכים 3-4 חודשים ואילו החבריה שלנו סיימו תוך 6 שבועות בלבד. בינואר 1950 באסיפה כללית חגיגית מתקבלים ומאשרים לחברות את מחזור ג' של בני הקבוץ ובהם אריק ק. רמי. ס., עדה ג. ורחל ב.פ., שלומית ג. נחמה. א. ושאר החבריה, שאת חלקם היה ממש קשה לרסן !!! אריק היה בין אלה שהצליחו לברוח ולהתגייס לחיל הים. הרצון להשתתף במלחמה, לעזור לצה"ל שהיה די קטן והתמודד עם משימות ענקיות, היה גדול מאוד. פחות מחודש מיום הכרזתו של דוד בן-גוריון על הקמת מדינת ישראל (14/5/1948) אריק כבר מגויס. 4 שנים שרת בחיל-הים והשתחרר בדרגת סמ"ר. הוא מתחיל את חייו מחדש בקבוץ. צורכי השעה קבעו שאריק ילמד ציור בביה"ס של אשדות איחוד (לאחר שהפילוג הידוע חצה אותו והיה צריך גם מורה לציור. אריק השתלם באורנים כדי למלא את המשימה, אריק גם עשה עבודות ויצר בנוסף להיותו מורה, ובקיץ 1957 נפתחה תערוכת היחיד שלו בגלריה ע"ש צ'מרנסקי בתל-אביב שנקראה "שילוב אמנות בבניה" (פסיפס – סקרפיטו-בטיק, הדפסות). בעלון הקיבוץ מציינים את התערוכה וגאים ביצירתו של אריק. באחת ההשתלמויות כשהיה בעין הוד פגש את האמן היהודי-איטלקי לוצאטו שהתלהב מאריק והזמין אותו להשתלם אצלו באיטליה במשך 6 שבועות. הקיבוץ אישר,

סוף בעמוד הבא

בן פסיה וגרשון (קובלסקי) קורן
נולד בפולין: י"ד שבט ה' תרצ"א
01.02.1931

עלה לארץ: בקיץ ה' תרצ"ז - 1937
נפטר: כ"ד תשרי ה' תשע"ח - 14.10.2017
 ממש יום אחד לפני ט"ו בשבט 1931 – תרצ"א, נולד בן לפסיה וגרשון קובלסקי שהיו חברים בתנועת "החלוץ" בפולין הם קראו לו אריה. זה לקח קצת זמן עד שקבלו את הסרטיפיקאטים הידועים שהנפיקו התנועות הציוניות לחלוצים שהשתוקקו לעלות לפלשתינה, בחסות של שלטונות המנדט הבריטי ששלט אז בארץ. אך גרשון ופסיה עם אריק הפעוט הצליחו ועלו, וישר הגיעו אל "דלהמיה" הוא היא אשדות יעקב. לא פשוט להגיע מפולין הקרירה אל עמק הירדן בדיוק בעונת הקיץ והחום הלוהט. מרצם ומסירותם של גרשון ופסיה הכניסה אותם מיד לתוך חיי החברה התוססים של הקיבוץ. אריק נקלט בחברת בני גילו, והיו לו גם חברים טובים הצעירים ממנו בשנה כמו למשל מיכאל דיין שאהב אותו מאוד הם שיחקו ביחד ושוחחו על אהבתם הגדולה, כל אחד לאומנותו. אריק לצורות ולצבעים, ומיכאל לצלילים. לפני החתונה של מיכאל ידידו, הציע אריק: מה? ואיך כדאי? ובאילו צבעים כדאי שיצבעו את קירות דירתנו החדשה המשותפת, הוא עזר למיכאל לסדר הכל בצורה יפה ואסתטית, אפילו לתלות את התמונות. אני חושבת שגם אריק אהב את מיכאל, ההוכחה לכך, על הקיר עם ציור הקיר הענקי שבחזית 'בית-קרפ', תוכלו להבחין בפינה המזרחית למעלה במעגל של רוקדים ואקורדיוניסט שעומד בצד ומנגן, לפי צורת העמידה, זה יכול רק להיות מיכאל למרות שהיו עוד כמה חבריה שניגנו באקורדיון. כך הנציח אריק את הווי החיים באשדות עם הדייגים המעלים דגים ברשתם, השומר, המטפלת והילדים, ובפינה רמז לחיי התרבות.

בתיק שנותר בארכיון לאחר עזיבתם של אריק ודיצה רעייתו, לא נוסף חומר, ויש שם רק עקבות וזכר לימים רחוקים מאוד. למשל ב-1946 מחליטה מועצת המשק לאשר ולאפשר הכשרת ילדים במוסיקה וציור.

אריק קורן ז"ל - סוף

משה אריאלי ז"ל – שנה לפטירתו

ואריק נסע ולמד וצבר עוד ידע שאותו הגשים ויצר בעוד מקומות רבים. ויש רשימה די ארוכה של קיבוצים וגם בערים שבהם נמצאות עבודות של אריק. ובל נשכח שאת התפאורה של ההצגה על "מסעו המופלא של הקרפד" שבה בעצם נפתחה ונחנכה הבמה של 'בית-קרפי' היתה של אריק, בבימויו של אורי פלג שהיה מורה וגם מנהל ביה"ס באחת מהתקופות. ביצוע עבודות המסגרות של התפאורה נפתלי כ"ץ שהיה חרש-ברזל במסגריית אשדות. תוך כל הדברים הללו הוא מתחתן עם דיצה שהיתה בת במחזור אחד צעיר ממנו. אח"כ מופיע קטע מעתון אומנות שנקרא "עונות השנה" ובו דברי הערכה על עבודותיו של אריק וגם על מאמר שכתב לכתב-העת הזה. בסוף 1959 יש גם שני מכתבים שכתב אריק עם דיצה בוונציה בהיותו בשנת השתלמות, לאחר שזכה ב"פרס ישראל-אמריקה" לאמנים. ושוב חוזר לקיבוץ ומופיעה כתבה בה אריק מתאר את צרות העין ו/או צרות האופקים בהתנהגות של חברים או ענפים מסוימים בקיבוץ והתייחסות לעבודת האמנות .... בשלב מסוים כנראה עיף ממאבקים ויחד עם דיצה עזבו את אשדות, מדי פעם הגיעו לבקר ושמענו גם בשורות משמחות על לידת בתם מיכל, על עבודות שעשה. אך על כל אלה כבר אין לנו תיעוד בעלון אשדות. והנה אריק חוזר אלינו למנוחת עולמים. אל אדמת המקום ששבו התחנך וגדל.

לך לדרכך בשלום אריק, ואנחנו נזכור אותך כל עוד זכרוננו עמנו.

וכל עוד יעמוד על תילו 'בית-קרפי', נוכל להינות מעבודתך המרשימה.

תהא . נשמתך . צרורה . בצרור . החיים

בהערכה רבה בשם חברי אשדות יעקב:

עמליה דיין בת-ארי

קינת הבת

הכי חזק. הכי דעתן.

הכי יודע הכל, הכי מגיע בזמן,

הכי אומר את דעתו על כל דבר

וביחד עם זאת הכי מתחשב.

כשצריך אותו. עולה על האוטו וישר הכי מתייצב.

הכי גאה בי בעולם! יותר מכולם

הכי אוהב לחם, ובכלל לאכול...

הכי סקרן ותמיד יודע מה לשאול.

הכי עקשן,

הכי כעסן,

הכי רברבן,

הכי סנטימנטלי, רומנטי, שרמנטי... מהסוג הישן

אי של יציבות במציאות של מים סוערים

סבא הכי טוב לנכדים

הכי הלך לישון ולא קם...

אבא שלי אוהבת אותך הכי בעולם!

שרית (הבת)

מידע לציבור אודות נמלת האש הקטנה

כואבת מאוד ויוצרת כווייה על העור למשך כמה שעות עד ימים.

אצל חלק מבני האדם עלולה העקיצה לגרום לתגובה אלרגית חריפה, במקרה כזה יש לפנות מיד למרכז הרפואי הקרוב. כאשר אדם נעקץ יש למרוח חומר חיטוי על המקום העקיצה בכדי למנוע זיהום אפשרי. ניתן לשים קרח על מקום העקיצה או למרוח משחה לשיכוך הכאבים.

כרגע לא ידוע על חומר כלשהו שניתן לשים על הגוף למניעת עקיצת הנמלה.

הדברת הנמלה:

ההדברה נעשית באמצעות פיתיונות רעילים שאושרו במיוחד להדברת נמלת האש הקטנה.

כיום מאושרים מספר תכשירים להדברתה ויש לבצע את ההדברה באמצעות מדבירים מוסמכים בלבד.

בברכה,

אגף שפ"ע – מועצה אזורית עמה"י

רקע על הנמלה-כך תזהו את הנמלה:

נמלת האש הקטנה מקורה בדרום אמריקה. צבעה אדום כתום וגודלה 5.1 מ"מ.

המלכה – מגיעה לגודל 5 מ"מ נחשבת למין פולש ומופיעה ברשימת 100 המינים הפולשים הבעייתיים ביותר בעולם של האיגוד הבינלאומי לשימור הטבע ומשאבי הטבע.

את הנמלה ניתן למצוא מחוץ לבית, גינות, מדשאות, בריכות ועל גבי עצים והן נכנסות לבתים בעיקר בקיץ בחיפוש אחר לחות ומזון.

עקיצת הנמלה כואבת מאוד ויוצרת מעין כווייה. בנוסף לפגיעה בבני אדם הנמלה עלולה לפגוע בחיות משק, חיות בר, חיות בית, גידולים חקלאיים ובמגוון הביולוגי.

תפוצת הנמלה בישראל:

הנמלה שנמצאת ב-100 ישובים בכל הארץ מקורה בדרום אמריקה משם התפשטה לאזורים רבים בעולם, בניהם צפון אמריקה, האיים הקריביים, אפריקה, ישראל ועוד...

התפשטות הנמלה בעולם באה באמצעות סחר בעצים, שבהם נמצאים קנים של נמלים. בארץ הנמלה מתפשטת באמצעות אדמה, גזם עצים, שבבי עץ לחיפוי, עציצים וכד' המועברים ע"י בני האדם.

רצוי לגלות ערנות ולבדוק באותם אזורים שנוטה נמלת האש הקטנה להתקיים.

המצאות הנמלה גורמת לטיפול כנימות המזיקות לצמחים ולפגיעה בהפצת זרעים.

הנמלה עוקצת בני אדם בבית ומחוץ לבית בכל שעות היום. ברוב המקרים הנמלים בחצר, אך בעונת הקיץ הן נוהגות להיכנס לבית בחיפוש אחר מזון לחות ומים. כמו כן הנמלה עלולה לפגוע בחיות הבית, המשק והבר, עד כדי עיוורון.

ברוב המקרים העקיצה מתרחשת כאשר הנמלה נלכדת בין עור הגוף לבגדים. העקיצה

אילן אשל מבקש סליחה

חלילה ייקחו אותה לשם מיקוח. למחרת פונתה גופתו השרופה של גדעון על ידי הגדוד, והוא הובא לקבר ישראל. אני מבקש את סליחתו ואת סליחת משפחתו, על כך שלא דאגתי לפינויו עוד באותו יום. יהי זכרו של גדעון ברוך.

אילן

מועדון הזמר עם שרה'לה שרון
בית גבריאל ביום שישי 10/11/17 בשעה
21.30

מועדון הזמר עם שרה'לה שרון - בית גבריאל
שש, 10.11.2017, 21.30, בית גבריאל

מאתי לנכון לצרף קצת יוצא דופן זה, שהתפרסם לאחרונה בעלון שער האילן מאת חבר הקיבוץ אילן אשל (אלי"ח בוי"ל) שכותרתו קשת סליחה. מי שמכיר את אילן, לא יפתח אתוכן הדברים, שאובאים כאן בעת אחרת עם השמות וקיצורים קלים.

אני מבקש במעמד זה את סליחתו של סמי"ר גדעון גמליאל ז"ל, בן שכונת התקווה, אשר נפל בהיותו תותחן בטנק עליו פיקדתי במלחמת לבנון הראשונה. הסיבה שאני מבקש את סליחתו ואת סליחת משפחתו, היא על שגופתו הושארה בטנק שנפגע, בעוד אני ושאר צוות הטנק נטשנו את הטנק הפגוע והתפנינו לתאג"ד. בתאריך 11.6.82, מפרט אשל, נכנס גדוד הטנקים עליו פיקדתי לחימה במחנה הפליטים עין חילוה. גדעון היה התותחן בטנק המג"ד, הטנק שלי. הקרב ברחובות הצרים של המחנה היה קשה ומסובך, ולאחר כשעה נלכדה קבוצת חיילים מפלוגת החרמ"ש בבית מוקף כ-15 מחבלים. לכוח היו שלושה פצועים, ביניהם המ"פ והסמ"פ. האפשרות היחידה לחלצם הייתה להתקדם עם שני הטנקים שהיו בכוח כחפ"ק נייד, לפגוע במחבלים, ולחלץ את הכוח הלכוד. התקדמנו לכיוון הבית והכוח חולץ. תוך די תנועה זיהינו מקור אש מהמסגד של עין חילוה. התקדמנו לעברו ומקור האש חוסל בירי מדויק של גדעון התותחן. המחבלים הניחו לנו לעבור קדימה ואז פתחו באש אר.פי.גי. למזלנו הרע, חדר פגז אחד לטנק בתפר שבין הטובה לצרית, פגע בי ברגליים, בטען-קשר בגבו, ובגדעון התותחן בראשו. נהג הטנק שהבין שאנחנו במצוקה נסע אחורנית למחסה.

בעוד המחבלים ממשיכים לירות אש נק"ל על הטנק הפגוע, זיהיתי שגדעון הרוג, אך פציעתנו לא איפשרה לחלץ את גופתו. נטשנו את הטנק, שהחל לבעור, וזחלנו לכיוון הכוח שלנו. בינתיים ירד החושך ומפקד החטיבה החליט להפסיק את הלחימה ולדחות את חילוץ הטנק ואת גופתו של גדעון ליום המחרת. בעוד אנחנו מפונים לתאג"ד ומשם במסוק לבית החולים, חשבתי על גדעון ועל כך שבוודאי יתעללו המחבלים בגופתו או

מי ומה באשדות

נהרגו (מרביתם מהרג'ימנט ה-11), 60 נפצעו ואחד נעדר. 77 סוסים נהרגו בקרב.

כל סלב חפץ חיים יודע שאחת לתקופה, עליו להמציא עצמו מחדש שאם לא כן הוא עלול לשלם בפרנסתו. חלק עושים זאת דרך ראיון עיתונאי 'סנסציוני' שם הוא חושף פרט אינטימי מעברו, ("המורה ביסודי נהג להושיב אותי על ברכיו וללחוש לי דברי זימה...") חלק באמצעות השתתפות בתוכניות דוקו-ריאליטי. זה כמובן לגיטימי, ורבים נוקטים בדרך זו על מנת לקדם מכירות של ספר, מחזה או תקליט חדש.

וואלה! סלבס מדווח כי **שרה'לה שרון** תהיה אחת ממשתתפי תכנית דוקו-ריאליטי חדשה של ערוץ רשת 13, שבמסגרתה כמה

שמחה לייט. בערוב חגי תשרי באה עלינו שמחת תורה. מאז יש לנו בית כנסת התמסדה שמחת התורה והפכה חלק ממארג החגים ומועדי ישראל. התופינים סייעו לקירוב הלבבות והביאו אל מגרש הכדורסל עתיק היומין ינוקאות ודרדקים שסבבו עם ספרי תורה בצעדי מחול מלוטשים. לכל שבת, מוצאי שבת, ואחרי הדרת אשתקד ומרוב אזהרות מפני הדרה נוספת, המוזיקה השתנקה לה, המיקרופונים כבו וקיבלנו יציר כלאיים שאיננו שמחה ובקושי תורה. יו"ר המועצה הדתית ורב המועצה, ניסו להפיח מעט חיים בעצבת הכללית עד שנואשו ונטשו, וגם אנחנו; ואז כבו גם האורות ונדלקו אלה של להקתו של **אלי שמאלץ** שהרעיפה מוזיקה מצויינת לנוכח קהל אוהד אבל דליל למדי. התכבדתי בכוס יין מרלו מצויין ופרשתי אל יצועי.

תיקון חצות. בעלון שעבר ניסיתי לבנות סדר גילאי חדש, וכדי לדעת מי הם וותיקיה של אשדות, הלכתי לשאול בעצתן של ותיקותינו. אלא שבלהט היצירה נשמטו שמותיהם של **עודד גפני** ו**אלתר אופיר**, שחצו זה מכבר את רף השמונים ועימם הסליחה.

האוסטרלים חוזרים ובגדול. בניצוחו של **זיו אופיר** סמנכ"ל מכללת כנרת, אירח עמק הירדן את צאצאיהם של אנשי חיל הפרשים האוסטרלי שבאו בהמוניהם לשחזר את קרב הפרשים האחרון בהיסטוריה שנערך לפני 100 שנים בסמוך למשטרת צמח והסתים בנצחון מוחץ של הכוח האוסטרלי. הצאצאים הגיעו על פרשים במדים אותנטיים, עם כל האותות והמופתים ועוררו את אהדת הקהל.

וכך מתואר הקרב בספרי ההיסטוריה: לקראת 06:30 בבוקר, אחרי יותר משעה של קרב פנים אל-פנים אינטנסיבי בתחנת הרכבת, הצליחו הכוחות האוסטרלים להשתלט על האזור. 28 חיילים עות'מאנים וגרמנים נהרגו בקרב, 33 נפצעו ו-331 נלקחו בשבי. כמו כן נתפסו בתחנה מצבור כלי נשק ותחמושת. 17 חיילים מהכוחות האוסטרלים

מי ומה - המשך

לדברי גרינבאום, האזור כולו נמצא בתנופה בכל הקשור לפיתוח תיירות.

בקיבוץ האון אמור להיפתח מלון קונספט לרוכבי אופניים עם 100 חדרים, ובעין גב ייפתח מלון עם 150 חדרים. לא מזמן נפתח מלון סטאיי, וקיים תכנון לכפר נופש במפרץ אמנון, בכפר נחום אמור לקום מלון צפון הכנרת, וגם בטבריה ובמגדל יש תוכניות נוספות למלונאות. וגולת הכותרת – מתחם תיירות ברכס פוריה.

האתגר הכי גדול שלנו, אמר עידן, הוא להביא את האנשים ולהשאיר אותם כאן וזאת באמצעות מיתוג מחדש וסיגמנטציה. אנחנו חושפים פה את המותג החדש - כנרת Action - שמאגד את כל אותם האירועים שקורים מסביב לכנרת – צליחת הכנרת, הקפת הכנרת, תחרויות שייט. כולם יהיו תחת המותג החדש שישוק גם בחו"ל. תחום נוסף שמנסה המועצה לפתח הוא תיירות חקלאית. "כיום אנחנו לא במגרש של תיירות החורף הישראלית – וזה האתגר הנוסף שלנו", ציין.

היתה גינה... נשאר השלט

מפורסמים סביב גיל 70 יוצאים להרפתקאות בעולם, עוזבים את משפחותיהם, ילדיהם והנכדים לטובת טיול חד פעמי שלא עשו ברוב שנות חייהם - והכל מול המצלמות כמובן. בריאליטי החדש, שיצולם בקרוב וייקרא "אף פעם לא מאוחר", שרון בת ה-69 תגיע ליעדים מיוחדים ברחבי הגלובוס ותשיר את עצמה בעברית (או בשלל שפות זרות אחרות) יחד עם המקומיים - כשאת התוצאה תוכלו לראות בטלוויזיה שלכם בחודשים הקרובים. עתידות: בתקופה הקרובה גם שרון תוכל להתהדר בתואר המרגש "יוצאת ריאליטי". עבור שרה'לה, שכבר יצגה את ישראל בארוויזיון, שלחה את הפרחים לצה"ל וקיבלה חיבוק אמיץ מראש ממשלה בישראל, זה יהיה שיא נוסף ואין ספק שהיא תעמוד בו בכבוד.

מגרש משחקים חדש מדונדש סמוך לבריכת השחיה. הרבה תלאות עבר בדרך וזה עתה נשלם. רשמית טרם נחנך אבל רוחש פעילות.

אחרי הרבה שנים של דריכה במקום, היום רואים שינוי בכל הקשור לתיירות באזור, כך אמר עידן גרינבאום, בכנס עסקים של "כלכליסט" שהתקיים לאחרונה בטבריה. 'כלכליסט' למי שלא זוכר, היתה תחנה חשובה בדרכו של עידן לצמרת העיתונאית בארץ, שם שימש כסגן עורך.

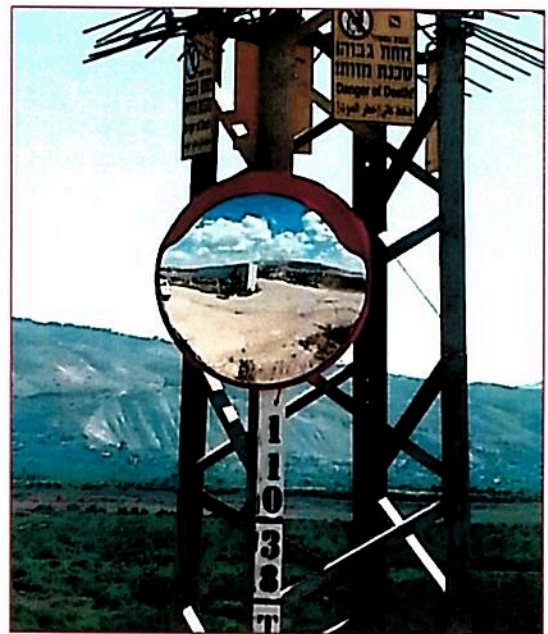
מי ומה - המשך

קבוצת הכדורסל של הפועל עמק הירדן יצאה לדרך בליגה א' עם נצחון נאה על עפולה שהובילה במשך שלושה רבעים, אבל נחישות של צוות המאמנים הלל ינאי (מאמן שחקן בשעה טובה) ורז גל ושחקני בית מחוייבים בהם עילאי מידלר, ניב אדם, אורן ראובני -'גודל' ושחקני עמק מוכשרים נוספים, הביאו למהפך ברבע האחרון, וקבוצת עמק הירדן ניצחה בהפרש משכנע.

התופעה של לימונים מפוצצים אינה חדשה אבל מטרידה. הרבה מאות פירות בבוסתניה של אשדות נראים ככה ונשאלת השאלה למה. במשתלות יגור אומרים שלתופעה הנראית בתמונה שלושה גורמים מרכזיים: מזג אוויר קיצוני, עם שינויים גדולים בטמפרטורה ומשטר רוחות, השקיה לא סדירה ו/או מחסור באשלגן. שוני בקליטת הנוזלים לפרי, מסבירים שם, עלול לגרום למעין הבשלה של הקליפה בעוד הפרי ממשיך לגדול, וזה מה שגורם לפיצוצים. הפתרון לדידם הוא להוסיף מנת מים של לפחות 20 ליטר לעץ בימי חמסין, בלי לשנות סדרי השקיה קיימים, אלא כתוספת מים.

מראה חיונית במיוחד בסיבוב של דרך אבנר. הקרדיט למיכה סוסן

! m i f e n e

בקשה: יסולקו לאלתר הבולדרים הנוראים לידי בניין המזכירות הישנה, זה מכוער, זה מסוכן. מראה כמו זו כמו למעלה - תפתור את הבעיה. נמשיך ל'נדנד' למזכיר בנדון....

עלון 1503

עריכה ומי ומה - אבנר רון
שער ואיור - אירית גל
צילום עלון - אתי רון